

Μιμητές Θεού – Κυριακή Β' Λουκά.

π. Δημήτριος Μπόκος.

Με τρόπο άκρως παιδαγωγικό ο νομοθέτης Χριστός οδηγεί τον κόσμο του από τις εύκολες ασκήσεις στις δύσκολες. Διαβαθμίζει τον νόμο του και αποκαλύπτει το θείο του θέλημα σταδιακά, ανάλογα με τις πνευματικές προϋποθέσεις και τον βαθμό δεκτικότητας των ανθρώπων κάθε εποχής. Ο άνθρωπος είναι οικοδομή του Θεού. Ο Χριστός τη χτίζει μεθοδικά ως σοφός αρχιτέκτων. Αυτό μας θυμίζει και το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα (Λουκ. 6:31-36).

Έβαλε αρχικά ως θεμέλιο κάτι εφικτό για τους παλιότερους ανθρώπους, που ζούσαν σε πνευματικά αφιλόξενο κόσμο, σε ειδωλολατρία, δυναστευόμενοι από πρωτόγονα πάθη. Είπε: «Αγαπήσεις τον πλησίον σου και μισήσεις τον εχθρόν σου». Όταν φανερώθηκε ο ίδιος στον κόσμο, πρόσθεσε και το υπόλοιπο της οικοδομής. Δίδαξε τον νόμο της αγάπης προς όλους και κυρίως, πράγμα πρωτάκουστο, **προς τους εχθρούς**. «Αγαπάτε τους εχθρούς υμών».

Αυτό είναι το επιστέγασμα της οικοδομής. Η κορυφή της τελειότητας. Η ομοίωση με τον Θεό. «Έσεσθε ουν υμείς τέλειοι, ώσπερ ο

Πατήρ υμών ο ουράνιος τέλειός εστιν». Και για να μην γίνει καμιά παρεξήγηση ως προς την υφή και το ποιόν αυτής της τελειότητας, επεξηγεί: «Γίνεσθε ουν οικτίρμονες, καθώς και ο Πατήρ υμών οικτίρμων εστίν». Η ευσπλαχνία, η συμπόνια, η αγάπη προς όλους είναι αυτό που μας ομοιώνει με τον Θεό.

* * *

Δύσκολα πράγματα, θα πει κανείς. Όντως, ο Χριστός μας καλεί να βγούμε από τον εαυτό μας. Να ξεχάσουμε τις φυσικές, αυθόρμητες αγάπες που έχουμε, αλλά μόνο για μερικούς. Αυτές δεν έχουν καμιά αξίωση ανταμοιβής απ' τον Θεό, αφού ξεφυτρώνουν μόνες τους, χωρίς κανένα κόπο από μας και μας αρέσουν άλλωστε τόσο πολύ. Ο Χριστός ζητάει να αγαπήσουμε πολύ πιο πέρα, ακόμα και όποιον δεν μας αρέσει. Κι ακόμα παραπέρα: Τον εχθρό μας.

Ο Χριστός βέβαια δεν μας ζητάει κάτι διαφορετικό από ό,τι έκανε ο ίδιος για μας. Ομοιώθηκε πρώτα Εκείνος με μας σε όλα (πλην της αμαρτίας). Φρόντισε να ομοιωθεί «κατά πάντα τοις αδελφοίς». Ήρθε στη δική μας κατάσταση. «Μετέσχε παραπλησίως των αυτών», σε όλη την φθορά και τον θάνατο που είχε επισυμβεί στη φύση μας. Κι ακόμα: Δεν ντρέπεται καθόλου να μας ονομάζει αδελφούς του. Από απέραντη αγάπη για μας, παρότι υπήρξαμε εχθροί του.

Όταν λοιπόν μας καλεί σε ομοίωση μαζί του, ζητάει απλώς η συμπεριφορά μας να είναι όμοια με τη δική του επί της γης. Μιμητές του Θεού γινόμαστε, όταν περιπατούμε κι εμείς «εν αγάπη, καθώς και ο Χριστός ηγάπησεν ημάς και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ ημών».

«Αντιύλη». Ι. Ν. Αγ. Βασιλείου, Πρέβεζα.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>